

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 1514228667
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1514228667.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Weidler Bratislava spol. s.r.o., IČO: 31 323 430, so sídlom v Bratislave, Košická 52, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Šiška & Partners, s.r.o., IČO: 36 861 961, so sídlom v Bratislave, Palisády 33, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Karol Šiška, proti žalovanej M. S. bývajúcej v C., zastúpenej JUDr. Darinou Tomčovou, advokátkou v Šenkviaciach, Záhradná 58, o obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 47 Cpr 39/2014, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2016 sp.zn. 10 CoPr 13/2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2016 sp.zn. 10 CoPr 13/2016
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Bratislava V (ďalej „súd prvej inštancie“) uznesením z 23. mája 2016 č.k. 47Cpr 39/2014-58 v spojení s uznesením z 10. augusta 2016 sp.zn. 47Cpr 39/2014-82 návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V o neplatnosť skončenia pracovného pomeru pod č.k. 16 C 47/2010 zamietol a navrhovateľovi (žalobcovi) uložil povinnosť zaplatiť odporkyni (žalovanej) trovy právneho zastúpenia 301,50 € k rukám právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že v konaní vedenom pod č.k. 16 C 47/2010 súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru doručené žalovanej (v danom konaní žalobkyni) 9. apríla 2010 je neplatné, v ktorej časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20. novembra 2012, a žalobkyni (v danom konaní žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť jej náhradu mzdy a náhradu trov konania. Takto rozhodol, lebo z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. (po opätovných dopytoch) napokon vyplynulo, že zásielku s okamžitým skončením pracovnému pomeru neprevzala žalovaná, ale prevzal ju jej manžel (adresát nebol v mieste trvalého pobytu zastihnutý). Návrh na obnovu konania (2. decembra 2014) podala žalobkyňa podľa ustanovenia § 228 ods. 1 a 2 O.s.p., t.j. z dôvodu, že v konaní (vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 63 Cb 156/2013), v ktorom si proti Slovenskej pošte, a.s. uplatňovala náhradu škody, na pojednávaní 10. novembra 2014 výpoveďou svedkyne Z. U. bolo preukázané, že žalovanej odovzdala zásielku s okamžitým skončením pracovného pomeru osobne do vlastných rúk. Výkonanie dôkazu výsluchom tejto svedkyne - pracovníčky pošty ako zamestnávateľ navrhla už v

konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktorá žiadosť ale nie je zaprotokolovaná v zápisnici a súd ju nevyočul. Súd sa zaoberal tak otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania, ako aj otázkou procesnej prípustnosti, teda splnenia všeobecných a osobitných predpokladov na obnovu konania (čo skúma súd z úradnej povinnosti), ktoré špecifikoval. Dospel k záveru, že podmienky obnovy konania sp.zn. 16 C 47/2010 splnené neboli. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. augusta 2009 sp.zn. 6Cbo 57/2009, podľa ktorého dôvodom obnovy konania nie je nevykonanie možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania (strany) označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto ich dokazovanie nepripustil. Za dôvod pre obnovu konania sa nepovažuje ani to, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhol obnovu konania, o ich existencii vedel a mal dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nenavrhol o nich vykonať dokazovanie. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2/ Krajský súd v Bratislave (ďalej „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 30. septembra 2016 sp.zn. 10 CoPr 13/2016-86 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 16 C 47/2010 povolil. Uviedol, že je nesporné, že v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa žalobkyňa domáhala, bolo právoplatne určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovanej u žalobkyne je neplatné. To okrem iného aj z dôvodu, že žalovanej nebola zásielka obsahujúca tento právny úkon doručená do vlastných rúk (§ 38 ods. 1 Zákonníka práce), nakoľko ju prevzal jej manžel, ktorý prevzatie potvrdil podpisom a číslom občianskeho preukazu. V konaní o náhradu škody proti Slovenskej pošte, a.s. (vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn.

63 Cb 156/2013) vypovedala svedkyňa Z. U. (zamestnankyňa pošty), že žalovanej odovzdala zásielku do jej vlastných rúk. Odvolací súd mal za nepochybné, že ide o dôkaz, ktorý žalobkyňa v pôvodnom konaní predložiť bez svojej viny nemohla a pokiaľ ho, ako tvrdila, v žalobe aj v pôvodnom konaní navrhovala a tento návrh v zápisnici o pojednávaní zaprotokolovaný nie je, jednoznačne jeho obsah ešte nepoznala, keďže svedkyňa vypovedala a uviedla skutočnosti, ktoré by mohli pre žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore až na pojednávaní 10. novembra 2014, t.j. dva roky po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku (20. novembra 2012) súdu prvej inštancie o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovanej u žalobkyne. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobkyňa nesplnila podmienky, ktoré do 30. júna 2016 určoval Občiansky súdny poriadok pre obnovu konania, nakoľko pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu pre stranu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore stačí, ak sa javí byť pravdepodobným, že môžu pre stranu sporu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Výtkol súdu prvej inštancie, že sa vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalobkyne, že jej v pôvodnom konaní obsah výpovede svedkyne nebol známy, t.j. s tvrdením, že tento dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nemohla predložiť. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

3/ Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. a odôvodnila ho podľa § 432 ods. 1 C.s.p. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhla uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Po opísaní skutkového stavu poukázala na dôvody návrhu obnovy konania žalobkyňou, ktoré namietala, lebo ani jedna z podmienok uvedených v citovanom ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p. podľa nej nebola naplnená a prípustnosť obnovy konania preto nie je daná. Považovala za jednoznačné a nesporné, že žalobkyňa v pôvodnom konaní (obnovy ktorého sa domáhala) mohla kedykoľvek počas konania navrhnuť dôkaz, a to výsluch svedkyne - zamestnankyne Slovenskej pošty, a.s., ktorá pracovala za priehradkou a predmetnú zásielku vydala jej manželovi, hoci bola adresovaná do vlastných rúk adresátky. Žiadna objektívna okolnosť žalobkyňi v takomto konaní a postupe nebránila, a teda bola to jej vina, že takýto dôkaz nenavrhol vykonať. Tento podiel viny žalobkyne odvolací súd nevzal do úvahy, čím nesprávne interpretoval § 228 ods. 1 O.s.p. a založil svoje rozhodnutie len na právnom závere o splnení podmienky možnosti priaznivejšieho rozhodnutia vo veci pre žalobkyňu. Bez povšimnutia podľa nej nemožno ponechať ani skutočnosť, že žalobkyňa - zamestnávateľ - taktiež nevyužila možnosť riadneho opravného prostriedku - odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o

určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Následne ale podala návrh na obnovu konania, teda využila opravný prostriedok z dôvodov, ktoré mohla prípadne uplatniť v odvolacom konaní. Na základe toho mala za to, že odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku prípustnosti obnovy konania, keď nesprávne interpretoval § 228 ods. 1, 2 O.s.p., čím sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnila preto z § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. s poukazom na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. februára 2010 sp.zn. 4 Cdo 18/2010, z 11. augusta 2011 sp.zn. 3 Cdo 98/2011, z 29. septembra 2009 sp.zn. 2 Cdo 96/2008, ktoré citovala. Opätovne aj pre účely konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky prehlásila, že predmetnú zásielku na pošte neprevzala, ale jej ju odovzdal manžel.

4/ Žalobkyňa navrhla dovolanie podľa § 448 C.s.p. ako nedôvodné zamietnuť. Podľa jej názoru odvolací súd vyhodnotením všetkých dôvodov obnovy konania správne právne posúdil otázku procesnej prípustnosti obnovy konania a správne interpretoval § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p. Výkladom tejto právnej normy rozhodol v súlade s doterajšou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Čo sa týka citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 18/2010 uviedla, že bolo vydané v konaní, kde bol skutkový stav sporu značne odlišný od okolností tohto sporu. V predmetnom konaní bola navrhnutá obnova konania z dôvodu objavenia nového listinného dôkazu. Následne vyšlo najavo, že tento listinný dôkaz existoval už v pôvodnom konaní a o jeho existencii vedela aj strana sporu, ktorá obnovu konania navrhla. Aj s prihliadnutím na ostatné citované uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa podľa jej názoru nepodarilo žalovanej preukázať odklon od ustálenej judikatúry, keď tieto pokladajú za nevyhnutné pre povolenie obnovy konania naplnenie uvedených podmienok. Na záver poukázala na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1. júla 2015 sp.zn. I. ÚS 204/2015, v ktorom považoval prístup krajského súdu, ktorým nepovolil obnovu konania za neprimerane formálny výkon práva.

5/ Žalovaná vyjadrenie žalobkyne k dovolaniu nepovažovala za dôvodné s tým, že v plnom rozsahu trvá na podaných dôvodoch dovolania.

6/ Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba zrušiť.

7/ V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Procesné účinky teda dovolanie vyvolalo po tomto dni. Podmienky, za ktorých možno podať dovolanie (a účinky vyvolané podaním dovolania), bolo preto potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej od uvedeného dňa.

8/ Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C.s.p. v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte uvádza odkaz na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

9/ Najvyšší súd vo viacerých v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní nižších súdov, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za

splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

10/ Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. V danom prípade je v dovolaní uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 421 C.s.p.

11/ Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

12/ Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu.

13/ Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14/ Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

15/ Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 C.s.p. je taxatívny. Všetky dôvody prípustnosti dovolania, ktoré sú vymenované v tomto ustanovení, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu; zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna. Otázku procesnej prípustnosti obnovy konania treba jednoznačne považovať za otázku právnu.

16/ O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C.s.p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C.s.p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C.s.p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

17/ Žalovaná vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

18/ V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, d/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

19/ Podľa názoru žalovanej sa odvolací súd pri právnom posudzovaní veci odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri skúmaní splnenia podmienok obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2017), lebo v uznesení z 11. februára 2010 sp.zn. 4 Cdo 18/2010 najvyšší súd (okrem iného) vyslovil, že „skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania len vtedy, ak ich účastník, ktorý obnovu konania navrhuje, nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny (sú pre účastníka v porovnaní s pôvodným konaním „nové“) a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci“, v uznesení z 11. augusta 2001 sp.zn. 3 Cdo 98/2011 vyslovil, že „v oboch prípadoch (§ 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p.) je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existoval už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie“, v uznesení z 29. septembra 2009 sp.zn. 2 Cdo 96/2008 vyslovil, že „súd musí v konaní o návrhu na obnovu konania prihliadať aj na to, prečo účastník nespĺnil v pôvodnom konaní povinnosť tvrdenia.“ Pokiaľ účastník zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať, teda je na účastníkovi občianskeho súdneho konania, aby dbal o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie o veci, účastník je povinný starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, aby na ne označil dôkazy...“.

20/ Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. účinného (do 30. júna 2016), v čase podania návrhu na obnovu konania (2. decembra 2014) právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (dôvody návrhu na obnovu konania v citovanom ustanovení § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. účinného do 30. júna 2016 sú totožné s dôvodmi prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a/, b/ C.s.p. účinného od 1. júla 2016).

21/ Je nepochybné, že obnova konania (žaloba na obnovu konania) je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť uvedené rozhodnutia, a to len z dôvodov taxatívne uvedených v zákone.

22/ V danej veci žalobkyňa z dôvodov uvedených v citovaných ustanoveniach navrhla obnovu konania, ktorým bolo určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné pre nesplnenie podmienky platnosti spočívajúcej v nedoručení tohto právneho úkonu žalovanej do vlastných rúk, lebo v tomto konaní nemala vedomosť o dôkaze - svedeckej výpovedi Z. U., pracovníčky Slovenskej pošty, a.s. Táto svedkyňa (až) v konaní, v ktorom si proti Slovenskej pošte, a.s. uplatňovala náhradu škody, uviedla, že predmetnú zásielku s okamžitým skončením pracovného pomeru odovzdala žalovanej do vlastných rúk. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na obnovu konania, keď žalobkyňa nepodala opravný prostriedok proti rozhodnutiu o určení neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, v ktorom by, za predpokladu, že by jej tvrdenie o návrhu na vykonanie dôkazu, a to výsluchu pracovníčky pošty bolo pravdivé a navrhla výsluch tejto svedkyne, mohla nevykonanie tohto dôkazu namietat'. Poukázal pritom na rozhodnutie najvyššieho súdu z 20. augusta 2009 sp.zn. 6 Cbo 57/2009, v ktorom vyslovil názor, že „dôvodom obnovy konania však nie je nevykonanie možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto ich dokazovanie nepripustil. Za dôvod pre obnovu konania sa

nepovažuje ani to, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhol obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nenavrhol o nich vykonať dokazovanie“. Odvolací súd v porovnaní so súdom prvej inštancie dospel k záveru o splnení podmienok pre obnovu konania o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. Pri tomto závere vychádzal z konštatovania nepochybnosti, že dôkaz - výsluch pracovníčky pošty je dôkazom, ktorý žalobkyňa nemohla v pôvodnom konaní bez svojej viny predložiť a tento návrh v zápisnici o pojednávaní zaprotokolovaný nie je, jednoznačne jeho obsah ešte nepoznala, keďže svedkyňa uviedla skutočnosti, ktoré by mohli pre žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore až na pojednávaní 10. novembra 2014, t.j. dva roky po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku (20. novembra 2012) súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovanej u žalobkyne, pričom stačí, ak sa javí byť priaznivejšie rozhodnutie vo veci len pravdepodobným.

23/ Právny názor, na podklade ktorého dospel odvolací súd k tomuto záveru, nie je ale v súlade s názormi zodpovedajúcimi ustálenej rozhodovacej praxi najvyššieho súdu uvedenými v citovaných rozhodnutiach.

24/ Dôvodmi obnovy konania vymedzenými v citovaných ustanoveniach v súlade so závermi vyslovenými v uvedených rozhodnutiach najvyššieho súdu sú len také dôkazy, ktoré nemohol ten, kto obnovu konania navrhuje, bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní alebo, ktoré sa nemohli v pôvodnom konaní vykonať (pozri aj R 19/1975) a súčasne môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore. Keďže žalobkyňa sama tvrdila, že dôkaz - výsluch svedkyne Z. U. pracovníčky pošty, navrhla už v pôvodnom konaní, ktorú skutočnosť súd v zápisnici o pojednávaní nezaprotokoloval, nemožno preto podľa názoru dovolacieho súdu považovať tento dôkaz za dôkaz, ktorý nemohla v pôvodnom konaní použiť, resp. ktorý nemohol byť v pôvodnom konaní použitý, keď proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie nepodala riadny opravný prostriedok. Naopak treba prisvedčiť tvrdeniu žalovanej, že tento dôkaz mohla v pôvodnom konaní (kedykoľvek) navrhnúť a že nebola preukázaná žiadna objektívna okolnosť, ktorá by jej v tom bránila. Takúto okolnosť napokon žalobkyňa ani neuvádzala. Len samotná skutočnosť, že uvedený dôkaz môže privodiť pre stranu sporu priaznivejšie rozhodnutie v spore, z ktorej vychádzal aj odvolací súd, nestačí sama osebe pre záver o splnení podmienok prípustnosti obnovy konania, v danom prípade obnovy konania o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru.

25/ Dovolací súd z týchto dôvodov uzatvára, že v predmetnej otázke (splnenia podmienok na obnovu konania) sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Táto okolnosť zakladá prípustnosť dovolania. Vzhľadom na to, že rozhodnutie dovolacieho súdu pri riešení tejto otázky nie je vecne správne, je podané dovolanie tiež dôvodné. Dovolací súd z týchto dôvodov konštatuje opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, v zmysle ktorej dovolaním napadnuté rozhodnutie spočíva v tomto smere v nesprávnom právnom posúdení (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

26/ „Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu“ je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. Rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 2 Cdo 96/2008, 4 Cdo 18/2010, 3 Cdo 98/2011 neboli publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, závery v nich vyjadrené neboli však v neskorších rozhodnutiach najvyššieho súdu spochybnené alebo prekonané. Vzhľadom na to dovolací súd nevidí dôvod, aby tieto rozhodnutia neboli považované za súčasť pojmu „ustálená rozhodovacia prax“ dovolacieho súdu.

27/ Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že v danej otázke sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.).

28/ Z uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovanej v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie nielen prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu), ale zároveň aj dôvodné, lebo napadnuté uznesenie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

29/ Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C.s.p.).

30/ Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 C.s.p.).

31/Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

32/ Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.)

33/Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 C.s.p.).

34/ Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.